

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Jitky Zavřelové a soudců Mgr. Jana Čížka a Mgr. Lenky Oulíkové ve věci

žalobkyně: **L. Z.,**
bytem X,
zastoupena Mgr. Václavem Voříškem,
advokátem se sídlem Ledčická 649/15, 184 00 Praha 8 – Dolní

Chabry,
proti
žalovanému: **Městský úřad Brandýs nad Labem – Stará Boleslav,**
sídlem Masarykovo nám. 1, 250 01 Brandýs nad Labem – Stará
Boleslav,
zastoupen advokátem JUDr. Jiřím Brožem,
sídlem Vinohradská 2828/151, 130 00 Praha 3,

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

takto:

- I. Žalovaný je povinen ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku rozhodnout v řízení vedeném pod sp. zn. OD-4970/2018-VODFR.
- II. Žalovaný je povinen do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 12 200 Kč k rukám jejího zástupce Mgr. Václava Voříška, advokáta.

Odůvodnění

1. Žalobkyně se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu druhého zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného. Uvedla, že žalovaný v řízení o přestupku provozovatele vozidla rozhodl příkazem ze dne 12. 3. 2018, č. j. OD-23280/2018-VODFR, sp. zn. OD-4970/2018-VODFR, kterým žalobkyni uznal vinnou ze spáchání přestupku a uložil jí pokutu ve výši 3 000 Kč. Příkaz byl žalobkyni doručen dne 16. 3. 2018. Dne 20. 3. 2018 podala žalobkyně prostřednictvím svého zástupce O. v. s.r.o. odpor. Žalobkyně následně neobdržela žádné rozhodnutí ani další písemnost v této věci, proto dne 15. 2. 2019 podala žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti nadřízenému správnímu orgánu – Krajskému úřadu pro Středočeský kraj (dále jen „krajský úřad“), přičemž ten do dne podání žaloby na tuto žádost nereagoval, ač podle judikatury tak musí učinit ve lhůtě 30 dnů.
2. Žalovaný s žalobou nesouhlasí. Dle jeho názoru mu nevznikla povinnost vydat rozhodnutí v řízení vedeném pod sp. zn. OD-4970/2018-VODFR, neboť to bylo již řádně skončeno příkazem ze dne 12. 3. 2018, č. j. OD-23280/2018-VODFR, který nabyl právní moci dne 27. 3. 2018. Žalovaný brojí proti případnému přiznání náhrady nákladů řízení ve výši vyčíslené zástupcem žalobkyně (12 200 Kč), neboť jde o tzv. formulářovou žalobu ve smyslu nálezů Ústavního soudu ze dne 29. 3. 2012, sp. zn. I. ÚS 3923/11, a ze dne 17. 4. 2014, sp. zn. III. ÚS 590/13, a uložená pokuta by představovala jen zlomek náhrady nákladů řízení, čímž by sankce ztratila výchovný a preventivní účinek.
3. Ze správního spisu žalovaného soud zjistil, že automatizovaný technický prostředek bez obsluhy, umístěný v obci Ú., na ulici J., zaznamenal v celkem sedmi případech v období ledna až června 2017 překročení nejvyšší povolené rychlosti neustanoveným řidičem. Jelikož žalobkyně jako provozovatelka předmětného vozidla RZ X na výzvy žalovaného nereagovala a neoznámila identitu řidiče, ani nezaplatila určené částky, žalovaný usnesením ze dne 12. 3. 2018, č. j. OD-23249/2018-VODFR, sp. zn. OD-4970/2018-VODFR, případy podezření ze spáchání přestupku spojil do společného řízení a též den vydal příkaz ve společném řízení, jímž byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a byla jí uložena pokuta ve výši 3 000 Kč. Podle poštovní doručky si žalobkyně příkaz převzala dne 16. 3. 2018. Na originálu příkazu je vyznačena doložka právní moci s uvedením data 27. 3. 2018. Spis neobsahuje žádnou další písemnost.
4. Soud si rovněž vyžádal správní spis krajského úřadu, který obsahuje kopii spisové dokumentace žalovaného a žádost žalobkyně o uplatnění opatření proti nečinnosti datovanou dnem 14. 2. 2019. Žádost byla zamítnuta usnesením krajského úřadu ze dne 10. 4. 2019, č. j. 026679/2019/KUSK, sp. zn. SZ_026679/2019/KUSK/5, neboť tvrzení žalobkyně o podání odporu z její strany nemá oporu v předloženém spisu.
5. Při jednání soudu žalobkyně setrvala na svém procesním stanovisku. Žalovaný uvedl, že v návaznosti na soudem vyžádaný podací deník obsahující záznamy o příchozí a odchozí korespondenci za dny 20. a 21. 3. 2018 z tohoto deníku zjistil, že mu dne 21. 3. 2018 byl odpor doručen. Lidskou chybou se však z podatelny nedostal do příslušného správního spisu. Žalovaný je proto připraven pokračovat ve správním řízení a rozhodnout.

6. Podaná žaloba je včasná a má všechny předepsané náležitosti. Žalobkyně rovněž vyčerpala prostředky, jež se jí na ochranu proti nečinnosti správního orgánu nabízely ve správním řízení. Soud se proto žalobou zabýval věcně a dospěl k závěru, že je důvodná.
7. Podle § 150 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) proti příkazu může ten, jemuž se povinnost ukládá, podat odpor ve lhůtě 8 dnů ode dne oznámení příkazu. Podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje. Lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu. Zpětvzetí odporu není přípustné. Odpor se podává u správního orgánu, který příkaz vydal. Příkaz, proti němuž nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.
8. Pro posouzení žaloby na ochranu proti nečinnosti žalovaného je podstatné zjistit, zda v dané věci probíhá správní řízení a zda je žalovaný povinen ve lhůtě dle § 71 správního řádu vydat rozhodnutí, nebo zda řízení skončilo pravomocným rozhodnutím, v tomto případě příkazem ze dne 12. 3. 2018. Žalobkyně důvodnost žaloby opírá o skutečnost, že odpor odeslala již dne 20. 3. 2018, přičemž k prokázání této skutečnosti doložila elektronickou doručenkou z datové schránky společnosti O. v. s.r.o. (ID X) obsahující následující údaje: předmět zprávy „odpor – Z.“, ID zprávy, datum a čas dodání zprávy do datové schránky adresáta (20. 3. 2018 v 15:26:04), adresáta Město Brandýs nad Labem – Stará Boleslav s uvedením adresy sídla a ID datové schránky (c5hb7xy) a dvě přílohy ve formátu.pdf (podepsanou plnou moc a listinu označenou „odpor O. v.“). Žalobkyně soudu předložila též vlastní obsah datové zprávy, tedy písemnosti na hlavičkovém papíře společnosti O. v. s.r.o. označené jako odpor proti příkazu, resp. plná moc, z nichž je zřejmé, kdo je činí, které věci se týkají a co se jimi sleduje. Souvislost s řízením vedeným u žalovaného pod sp. zn. OD-4970/2018-VODFR je nepochybná.
9. Jelikož doklady předložené žalobkyní nejsou založeny ve správním spisu, soud si vyžádal od žalovaného podací deník s kompletními záznamy o příchozí i odchozí korespondenci za dny 20. a 21. 3. 2018. Žalovaný pak při jednání soudu uvedl, že z podacího deníku plyne, že odpor žalobkyně mu byl doručen 21. 3. 2018. Tato skutečnost je tudíž mezi účastníky nesporná. Soud proto předložené listiny k důkazu již neprováděl, neboť by to bylo nadbytečné.
10. Není tedy pochyb o tom, že předložený spis žalovaného není kompletní, jelikož v něm absentuje žalobkyní včas podaný odpor. Je přitom nerozhodné, z jakého konkrétního důvodu na toto podání žalovaný nereagoval, popř. za jakých okolností bylo ztraceno.
11. Jelikož včasným podáním odporu byl vydaný příkaz zrušen ze zákona a v celém rozsahu, nastal procesní stav, kdy podle § 150 odst. 3 správního řádu řízení pokračuje a tomu odpovídá povinnost žalovaného podle potřeby provést nezbytné úkony a vydat rozhodnutí. Pokud tak žalovaný nepostupoval, byl a je nečinný.
12. Pro úplnost soud uvádí, že žalobkyně před podáním žaloby vyčerpala prostředek, který procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k její ochraně proti nečinnosti ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s., jímž byla žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti podle § 80 odst. 3 správního řádu (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 5. 2014, č. j. 8 Ans 2/2012-278, č. 3071/2014 Sb. NSS). Podmínka bezvýsledného vyčerpání prostředku ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s. je splněna 1) tehdy, pokud žalobce podal žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti a zároveň nadřízený správní orgán jeho žádosti nevyhověl, anebo 2) v případě, kdy nadřízený správní orgán o žádosti nerozhodl ve lhůtě stanovené zákonem, tedy bez zbytečného odkladu,

nejpozději však do 30 dnů od zahájení řízení, a lhůta pro přijetí opatření proti nečinnosti marně uplynula (viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 5. 2016, č. j. 5 As 9/2015-59, č. 3409/2016 Sb. NSS, nebo rozsudek téhož soudu ze dne 23. 3. 2017, č. j. 9 Azs 344/2016-22). Ze spisového materiálu soud zjistil, že krajský úřad obdržel žádost žalobkyně podle § 80 odst. 3 správního řádu dne 15. 2. 2019. O žádosti měl rozhodnout v souladu s § 71 odst. 3 správního řádu nejpozději v pondělí 18. 3. 2019 (vzhledem k tomu, že konec lhůty pro vydání rozhodnutí připadl na sobotu 16. 3. 2019, byl posledním dnem lhůty nejbližší příští pracovní den). Marným uplynutím lhůty pro přijetí opatření proti nečinnosti byla naplněna podmínka bezvysledného vyčerpání prostředků ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s.

13. Soud tedy podle § 81 odst. 2 s. ř. s. uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí, přičemž k tomu stanovil lhůtu 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku. Stanovenou lhůtu považuje soud za přiměřenou s ohledem na povahu a rozsah očekávaných úkonů žalovaného; v dané věci není vzhledem k povaze a časovému odstupu od spáchání skutků pravděpodobné dokazování svědeckými výpověďmi či dosud neopatřenými listinami a výsledkům žalobkyně jako obviněné z přestupku je fakultativním úkonem, který lze spolu s možností prostudovat podklady pro vydání rozhodnutí v určené lhůtě bez větších obtíží realizovat. Proto soud rozhodl způsobem uvedeným ve výroku I.
14. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Vzhledem k tomu, že žalovaný nebyl v řízení úspěšný, nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalobkyně měla ve věci úspěch, a proto jí náhrada nákladů řízení náleží. Tyto náklady zahrnují náklady na zastoupení advokátem, které tvoří odměna za zastoupení a náhrada hotových výdajů. Zástupce žalobkyně provedl v řízení tři účelné úkony právní služby po 3 100 Kč [převzetí a příprava zastoupení, jedno písemné podání soudu (žaloba) a účast u jednání – § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. b), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb.]. K odměně za právní služby v souhrnné výši 9 300 Kč byla přičtena paušální částka jako náhrada hotových výdajů ve výši 3 x 300 Kč podle § 13 odst. 4 téže vyhlášky. Odměna a náhrada hotových výdajů byla dále zvýšena o zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000 Kč za žalobu. Dohromady tedy činí náhrada nákladů řízení 12 200 Kč. Tuto částku je žalovaný povinen uhradit podle § 149 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, užitého na základě § 64 s. ř. s., k rukám zástupce žalobkyně, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).
15. Soud nevyhověl návrhu žalovaného, aby náhradu nákladů právního zastoupení žalobkyni nepřiznal. Podle § 60 odst. 7 s. ř. s. platí, že: *„Jsou-li pro to důvody zvláštního zřetele hodné, může soud výjimečně rozhodnout, že se náhrada nákladů účastníkům nebo státu zcela nebo zčásti nepřiznává.“* Postup podle citovaného ustanovení má být podle jeho dikce výjimečný, odůvodněný okolnostmi hodnými zvláštní pozornosti. Ty však soud ve věci neshledal. Žaloba nemá zneužívající charakter a byla podána důvodně.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 28. srpna 2019

Mgr. Jitka Zavřelová, v. r.
předsedkyně senátu